

ת"פ (תל אביב) 49736-05-22 - מדינת ישראל נ' נתן ביריוקוב

בית משפט השלום בתל אביב-יפו

ת"פ 49736-05-22 מדינת ישראל נ' ביריוקוב

בפני כבוד השופט הבכיר, שאול אבינור

בעניין: המאשימה: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד

נגד

הנאשם: נתן ביריוקוב
ע"י ב"כ עו"ד אשרף אבורזק

גזר דין

א. רקע כללי:

1. הנאשם הורשע - על יסוד הודאתו בעובדות כתב האישום - בביצוע עבירה של **סיוע לגניבת רכב**, לפי הוראות סעיף 413ב יחד עם סעיף 31 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן - חוק העונשין).

2. בעובדות כתב האישום נטען, בעיקרי הדברים, כלהלן:

· ביום 09.12.2021, בין השעה 00:20 לבין השעה 08:30, נגנבו מרחוב בבת ים שלושה אופנועי שטח שבבעלות המתלונן.

· במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, בין יום 09.12.2021 לבין יום 12.12.2021, בדיונות שברחוב ליבורנו בבת ים, קילף הנאשם - בצוותא חדא עם אחר, שהוא קטין - מדבקות שהיו מודבקות לכל אורך האופנועים במטרה לטשטש את זהותם, ובכך סייע לגניבתם וטשטוש זהותם.

3. הדיונים המקדמיים לפני התמשכו בשל בקשות דחייה מטעם ההגנה, כמו גם היעדרויות של הנאשם מדיונים. בסופו של דבר החליט הנאשם להודות בעובדות כתב האישום והורשע, על יסוד הודאה זו, בעבירה בה הואשם כאמור בפסקה 1 דלעיל (בפרוטוקול, עמ' 8). הסניגור ציין כי מדובר בנאשם צעיר, יליד שנת 2003, שקיימת חובת תסקיר קבלת בעניינו, ובית המשפט הורה כך.

ב. עיקר תסקירי שירות המבחן:

4. תסקיר שירות המבחן (מיום 19.06.2024) מפרט בהרחבה את נסיבותיו האישיות של הנאשם, כאמור יליד שנת 2003 (כבן 22 שנים כיום). הנאשם סבל בילדותו מלקויות למידה. הוא השלים 12 שנות לימוד, אך ללא תעודת בגרות, ולא גויס לצבא על רקע מעורבות בפלילים. הנאשם הופנה לשירות המבחן לנוער עוד בשנת 2017. הוא התקשה לשמור על ניקיון מסמים ועל כן

הופנה בזמנו לטיפול ביחידה להתמכרויות בבת ים, בחודש ספטמבר 2023.

5. אשר לעבירה מושא כתב האישום דנא סיפר הנאשם כי חבר מגיל צעיר לחברה שולית והחל לצרוך סמים מסוג חשיש, צריכה שהעמיקה לכדי התמכרות. הנאשם מסר כי הוצע לו לסייע בביצוע העבירה מושא כתב האישום תמורת כסף, והוא הסכים לכך כדי לממן את הסמים. לדבריו, הוא לא חשב על ההשלכות של התנהלותו אלא על הרווח המהיר וסיפוק צרכיו המידיים. הנאשם נטל אחריות מלאה על מעשיו, טען כי ניתק את קשריו השוליים והביע רצון לשיקום אורך חייו.

6. הנאשם אף טען כי הפסיק להשתמש בסמים, אך הגיע רק לבדיקת סמים אחת מתוך שבע אליהן זומן. בנוסף, מהמידע שהתקבל מהיחידה להתמכרויות בבת ים עלה כי בחודש מאי 2024 ניתק הנאשם קשר ולא הגיע לפגישות ולבדיקות. שירות המבחן התרשם אפוא מאמביוולנטיות במצבו של הנאשם, אשר מחד מביע רצון לשיקום אורח חייו אך מאידך אינו מצליח לגייס כוחות לכך. הנאשם שולב בקבוצה טיפולית נוספת, אך התקשה להתייבב באופן קבוע על אף הזדמנויות שניתנו לו.

7. שירות המבחן התרשם כי השימוש המוגבר בסמים השפיע, בטווח הארוך, על יכולת הנאשם בוויסות ושליטה, והלה פיתח דפוסי תלות וייתכן אף התמכרות. בנסיבות אלה, וכאשר הנאשם אינו מצליח לשתף פעולה עם שירות המבחן ולהתמיד בהגעה למפגשים, ציין שירות המבחן כי אין באפשרותו לבוא בהמלצה טיפולית בעניינו של הנאשם.

8. בדיון שנערך לפניי לאחר קבלת התסקיר עתר הסניגור, בהסכמת המאשימה, לקבלת תסקיר משלים. הסניגור הדגיש כי הנאשם מתחייב לשתף פעולה עם שירות המבחן ודברים דומים נאמרו על ידי הנאשם עצמו (בפרוטוקול, עמ' 10). עם זאת, מהתסקיר המשלים (מיום 18.09.2024) עלתה תמונה דומה לזו שעלתה מהתסקיר הראשון. הנאשם אמנם טען בפני השירות כי היתה לו מעידה "חד פעמית" והתחייב להתגייס להליך הטיפול, אך בפועל שוב לא הצליח בכך ולא הגיע למפגשים שנקבעו עבורו ביחידה להתמכרויות. בנסיבות אלה לא שינה שירות המבחן מעמדו בתסקיר הראשון, תוך המלצה להשתתף ענישה בדרך של עבודות שירות, אם גם ברף הנמוך.

9. שוב עתר הסניגור למתן הזדמנות נוספת לנאשם והמאשימה הדגישה כי מדובר ב"הזדמנות אחרונה" (בפרוטוקול, עמ' 12). עם זאת, כך למרבה הצער, שוב הדברים חזרו על עצמם ועל כן שוב נמנע שירות המבחן מהמלצה טיפולית וחזר על המלצתו העונשית (ר' בתסקיר המשלים מיום 09.12.2024).

ג. עיקר הראיות והטיעונים לקביעת העונש:

10. ב"כ המאשימה הגיש, כראיות לקביעת העונש, את תדפיס המידע הפלילי בעניינו של הנאשם. כעולה מתדפיס זה לנאשם - כאמור יליד שנת 2003, כבן 22 שנים כיום - רישום קודם אחד, מבית המשפט לנוער (מיום 28.09.2023). מדובר בהרשעה בגין ביצוע של מגוון עבירות, במסגרת צירוף תיקים משמעותי.

11. בטיעוניו עמד ב"כ המאשימה על עובדות כתב האישום, בהן הודה הנאשם, ועל היבטי החומרה

שבהן, דהיינו: העובדה שמדובר בשלושה אופנועים ובביצוע בשותפות עם אחר, כלומר תוך תכנון מראש. אשר לערכים החברתיים, שנפגעו כתולדה מביצוע העבירה על ידי הנאשם, עמד ב"כ המאשימה על הפגיעה בהגנה על זכות הקניין ועל תחושת הביטחון האישי. עוד הדגיש ב"כ המאשימה כי לעבירות נגד רכב יש ממד כלכלי, שבא לידי ביטוי בין השאר בנטל הביטוח המוטל על הציבור.

12. ב"כ המאשימה עתר אפוא לקביעת מתחם עונש הולם שבין 9 חודשי מאסר בפועל לבין 18 חודשי מאסר בפועל. בהקשר זה הפנה ב"כ המאשימה לפסיקה, לרבות עפ"ג (מחוזי ת"א) 37710-05-16 מדינת ישראל נ' אזגילה (14.09.2016), בו נקבע מתחם עונש הולם שבין 8 חודשי מאסר בפועל לבין 18 חודשי מאסר בפועל במקרה של גניבת אופנוע. עוד הפנה ב"כ המאשימה לרע"פ 4075/21 הרמן נ' מדינת ישראל (09.06.2021), שם נקבע מתחם העונש ההולם שבין 5 חודשי מאסר בפועל לבין 18 חודשי מאסר בפועל - במקרה של גניבת קטנוע שהתבטא בגרירת הקטנוע במורד רחוב, עד שהמבצע עוכב בידי חבר של המתלונן.

13. אשר לגזירת עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם הפנה התובע להרשעתו הקודמת של הנאשם - במסגרת צירוף מקיף של 10 תיקים - וכן להיבטים השליליים העולים מתסקירי שירות המבחן, בהם נמצא כי הנאשם אינו בשל להליך טיפולי. בנסיבות אלה - אך גם תוך התחשבות בהודאה ובגילו הצעיר של הנאשם - עתר התובע להשתת ענישה שתכלול 10 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית, לרבות קנס כספי ושלילת רישיון נהיגה בפועל ועל תנאי.

14. ב"כ הנאשם, מצידו, הדגיש בטיעונו את גילו הצעיר של הנאשם - שהיה כבן 18 שנים בלבד בעת ביצוע העבירה - ואת נסיבותיו האישיות. הסניגור הדגיש, בהקשר זה, כי הוא מלווה את הנאשם מזה מספר שנים, במסגרת ההליכים בבית המשפט לנוער; שם ערך הנאשם צירוף תיקים מקיף - כאשר התיק דנא לא צורף אך בשל התנגדות התביעות. הסניגור הוסיף כי מדובר בנאשם שערך שינוי מהותי בחייו, שכן בנערותו נפתחו לו תיקים פליליים רבים אך מאז ביצוע העבירה דנא, כבר לפני כמעט ארבע שנים, לא ביצע עבירות נוספות.

15. אשר לנסיבות ביצוע העבירה הדגיש הסניגור כי לא מדובר במקרה של גניבת רכב - כאמור באסמכתאות שאליהן הפנה התובע - אלא בנאשם שרק סייע לגניבת רכב; ואף זאת ברף חומרה נמוך יחסית, שכן מדובר בסיוע שלאחר מעשה בלבד. בהקשר זה הפנה הסניגור לדברים שנאמרו בע"פ 7881/20 פלוני נ' מדינת ישראל (10.05.2021) לעניין קביעת חומרת הסיוע כנגזרת ממאפייניו הקונקרטיים.

16. עוד טען הסניגור כי המתחם המחמיר לו עתרה התביעה מתאים למקרים בהם לעבירת גניבת הרכב הצטברו עבירות נוספות - באופן פרדיגמטי כניסה לישראל שלא כחוק - ולא לענייננו. לשיטת הסניגור, בנסיבות שפירט כאמור, הרף התחתון של מתחם העונש ההולם במקרה זה צריך לעמוד על לא יותר משלושה חודשי מאסר בעבודות שירות. מכל מקום, במכלול הנסיבות - לרבות נוכח השינוי המהותי שערך הנאשם בחייו - עתר הסניגור לגזירת העונש ברף התחתון של מתחם העונש ההולם ולהקלה מרבית עם מרשו.

17. לבסוף הנאשם, בדברו האחרון לעונש, אמר: **"זו הייתה טעות עם האופנועים האלה שם, אני מצטער על הכל. אני אדם אחר, אני עם הבת זוג רק, אני מנסה לבנות חיים חדשים,**

לבנות משפחה עם החברה..." (בפרוטוקול, עמ' 22 שורה 12 ואילך).

ד. קביעת מתחם העונש ההולם:

18. בעת גזירת עונשו של נאשם על בית המשפט לקבוע, תחילה, את מתחם העונש ההולם לאירוע שבגינו הורשע הנאשם, וזאת בהתאם לעיקרון ההלימה. בהקשר זה יתחשב בית המשפט, בין השאר, בערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירה ובמידת הפגיעה בהם, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה; לרבות אלה המפורטות בהוראות סעיף 40ט לחוק העונשין.

19. לעניין הערכים החברתיים, הנפגעים כתולדה מביצוע העבירה של גניבת רכב, מקובל עליו טיעון ב"כ המאשימה. ניתן אף להוסיף ולציין כי נוכח שכיחות ביצוע העבירה, בתי המשפט אף מטעימים את חשיבות ההרתעה בכגון דא, כנגזרת מעקרון ההלימה. הפסיקה שהגישו הצדדים לפניי אכן מלמדת על הפגיעה בערכים אלה, כמו גם על מדיניות הענישה העקרונית.

20. עם זאת, קביעת מתחם העונש ההולם נגזרת כאמור לא רק מחומרת העבירה כשלעצמה אלא גם מחומרתה בנסיבות הקונקרטיות והספציפיות שבהן היא בוצעה. במקרה דנא, כטיעון המאשימה, ישנן נסיבות חומרה הנובעות מכך שמדובר בשותפות לדבר עבירה ובשלושה אופנועים. ואולם, כטיעון ההגנה, מדובר אכן בסיוע - שעונשו הוא מחצית בלבד מהעונש על הביצוע העיקרי (כאמור בהוראות סעיף 32 לחוק העונשין). בנוסף, מדובר בסיוע שלאחר ביצוע העבירה העיקרית, כאשר לא נטען לפניי שהנאשם לקח בביצוע העבירה עיקרית חלק כלשהו, כלומר בסיוע ברף חומרה שהוא נמוך יחסית.

21. במכלול נסיבות אלה אני קובע אפוא את מתחם העונש ההולם, במקרה זה, בין 4 חודשי מאסר בפועל, לנשיאה בדרך של עבודות שירות, לבין 15 חודשי מאסר בפועל.

ה. גזירת עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם:

22. לאחר קביעת מתחם העונש ההולם על בית המשפט לגזור את עונשו של הנאשם בתוך מתחם זה - למעט במקרים יוצאי דופן, בהם הוא רשאי לחרוג מכך, שאין עניינם לכאן - תוך התחשבות בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות.

23. אשר לנאשם שלפניי, השיקולים הרלוואנטיים לגזירת עונשו הם כלהלן:

עברו הפלילי של הנאשם - לנאשם, יליד שנת 2003, הרשעה קודמת מבית המשפט לנוער, כאמור במסגרת צירוף תיקים משמעותי.

הודאה ונטילת אחריות - הנאשם הודה בעובדות כתב האישום ונטל אחריות על מעשיו. בכך חסך הנאשם מזמנם של העדים, הצדדים ובית המשפט. נסיבות אלה יש לזקוף לזכותו של הנאשם.

נתוניו האישיים של הנאשם ונסיבות חייו - הנאשם כאמור צעיר לימים וביצע את העבירה בעת שהיה בן 18 שנים. הנאשם לא השכיל להסתייע בשירות המבחן, על אף הזדמנויות חוזרות שניתנו לו. עם זאת, הנאשם חזר והביע רצון לשנות את חייו ולהקים משפחה עם זוגתו.

חלוק הזמן מעת ביצוע העבירה - מעת ביצוע העבירה חלף כבר זמן רב. אמנם לא ניתן לזקוף זאת לזכות הנאשם, שכן העיכובים נגרמו בעיקר בשל בקשות שונות מטעם ההגנה, כאשר הנאשם בסופו של דבר לא שיתף פעולה עם שירות המבחן. עם זאת, יש ליתן משקל מסוים לכך שבמהלך תקופה ממושכת זו לא שב הנאשם לדרך העבירה ולא ביצע עבירות נוספות.

24. המסקנה המתבקשת ממכלול הנסיבות והשיקולים שפורטו לעיל היא כי במקרה זה נסיבות הקולה עולות במשקלן על נסיבות החומרה באופן שניתן לגזור את דינו של הנאשם - אם גם בדרך של לפני משורת הדין - ברף התחתון של מתחם העונש ההולם.

ו. סוף דבר:

25. אשר על כן - ובהתחשב בשיקולים לכך חומרה ולכך קולה, אשר פורטו לעיל - אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

(א) 4 חודשי מאסר בפועל.

הנאשם יישא את עונש המאסר בדרך של עבודות שירות, כאמור בחוות דעתו של הממונה על עבודות השירות בשירות בתי הסוהר מיום 16.02.2025.

על הנאשם להתייצב לנשיאת עונשו במשרדי הממונה על עבודות השירות, ביום 01.09.2025 עד השעה 08:00.

מובהר בזה לנאשם כי בכל הקשור לעבודות השירות עליו לציית להוראות הממונה על עבודות השירות, או למי שהוסמך לכך מטעמו. עוד מובהר לנאשם, כי במידה ולא יציית להוראות כאמור הוא עשוי לשאת את מאסרו, או את יתרת מאסרו, במאסר מאחורי סורג ובריח בבית סוהר.

(ב) מאסר על תנאי למשך 6 חודשים, אותו לא יישא הנאשם אלא אם כן יעבור, תוך שלוש שנים מהיום, עבירה של גניבת רכב מכל סוג שהוא.

(ג) קנס בסך של 1,500 ₪, או 5 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם ב-3 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, החל מיום 15.08.2025 ובכל 15 בחודש שלאחריו. היה והנאשם לא ישלם את אחד התשלומים במועד תועמד כל יתרת הקנס לפירעון מיד.

(ד) פסילה מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה למשך 3 חודשים על תנאי, והתנאי הוא שבמשך שנתיים מהיום לא יעבור עבירה של גניבת רכב מכל סוג שהוא.

ככל שנותר בתיק בית המשפט - או בתיקים קשורים - פיקדון שהופקד מטעם הנאשם, בהסכמת ההגנה יקוזז הפיקדון לתשלום הקנס, כאשר הנאשם יידרש לשלם רק את יתרת הסכום שתיוותר. ככל שתיוותר יתרת פיקדון היא תושב לנאשם או למי מטעמו, וזאת בהיעדר עיקול או מניעה אחרת על פי דין להשבת הפיקדון.

ניתן בזה צו כללי, לעניין מוצגים, לשיקול דעתו של קצין משטרה.

זכות ערעור בתוך 45 יום מהיום.

המזכירות תמציא גזר דין זה לשירות המבחן.

ניתן היום, י"ד תמוז תשפ"ה, 10 יולי 2025, במעמד הצדדים.